

ab arbitrio Legislatorum derivamus & denominamus, non absqve impendio temporis agis? Deceat hæc materia eum, qvi aliquando respondere ex Jure suamqve huic fortunam committere velit. Tibi verò occinetur illud Satyrici:

*Est aliqvid, qvò tendis, & inqvod dirigis arcum,
Sed passim volucres seqveris.*

Ast profectò, qvi ita sentiunt, Te de Juris Naturalis rigore jam agentem, præter meritum tuum, rigidè tractant nimis. Limitem duorum horum rigorū sicernere cupis, en Tibi ante oculos eum! Justus est Tuus, Tuorum Censorum injustus. Testem illius ipsam laudo dissertationem. Hi verò mitiùs sentient, suumqve errorem agnoscent ipſi, si de argumenti nostri amplitudine methodiqve, qvâ usi sumus, sublimitate pleniùs evadant certiores. Jus Naturæ cùm ad eos, qvi naturam humānam fatentur inesse sibi, pertineat omnes, maximè tamen doctrina ejus se commendat iis, qvi sacrum literarum studio incumbunt. His enim datum est, penetrare ad scaturiginem usqve hujus juris, qvam in Christiana nostra Philosophia imaginem DEI esse novimus. Ex hoc fonte, postqvam jam olim in medio quatuor limpidissimorum Paradisi fluminum, nostrâ incuriâ, potiùs injuria, exaruit ipse, rivulus ille adhuc, Dei gratiâ, derivatur. Cumqve nos per totam hanc dissertationem, methodi